

Sentencja

Artykuł 9 ust. 1 i art. 193 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że osoba fizyczna, która zawarła z inną osobą fizyczną umowę o wspólnym przedsięwzięciu, ustanawiając partnerstwo nieposiadające osobowości prawnej charakteryzujące się tym, że pierwsza z osób jest upoważniona do działania w imieniu wszystkich partnerów handlowych, ale działa sama i we własnym imieniu w stosunkach z osobami trzecimi przy wykonywaniu czynności stanowiących działalność gospodarczą prowadzoną przez to partnerstwo, powinna być uznana za „podatnika” w rozumieniu art. 9 ust. 1 dyrektywy 2006/112 i za osobę wyłącznie obowiązującą do zapłaty podatku od wartości dodanej, zgodnie z art. 193 tej dyrektywy, w zakresie, w jakim działa ona na własny rachunek lub na rzecz osoby trzeciej, jako pośrednik, w rozumieniu art. 14 ust. 2 lit. c) i art. 28 rzeczonyj dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 220 z 1.7.2019.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 16 września 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumunia) – SC Romenergo SA, Aris Capital SA / Autoritatea de Supraveghere Financiară

(Sprawa C-339/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Swoboda przepływu kapitału – Prawo spółek – Akcje dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym – Spółki inwestycji finansowych – Uregulowanie krajowe ustanawiające limit udziałów w kapitale niektórych spółek inwestycji finansowych – Prawne domniemanie porozumienia]

(2020/C 390/12)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Înalta Curte de Casație și Justiție

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC Romenergo SA, Aris Capital SA

Strona przeciwna: Autoritatea de Supraveghere Financiară

Sentencja

Artykuł 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który przewiduje wynoszący 5 % limit udziałów w kapitale spółki inwestycji finansowych, jeżeli przepis ten nie jest uzasadniony nadrzędnym względem interesu ogólnego, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 255 z 29.7.2019.